

Beste vrienden

Straks is het weer Allerheiligen en Allerzielen, de bekendste 'liturgische tweeling' – om de woorden van hulpbisschop Koen Vanhoutte te gebruiken. Veel mensen schijnen niet het verschil tussen beide dagen te kennen. Dat hoeft niet te verbazen, omdat het om twee zijden van dezelfde medaille gaat. In een van de Vitamientjes van deze week delen we een tekst, gepubliceerd op Otheo, waarin diezelfde monseigneur Vanhoutte de puntjes op de i zet.

We blijven nog wat stilstaan bij het hoogfeest op 1 november. Allerheiligen. Toegegeven, bij het woord 'heiligen' voel ik me niet helemaal op mijn gemak. Bij een heilige denk ik aan kleppers zoals Augustinus, Sint-Maarten of Dietrich Bonhoeffer. Een theologische reus, een toonbeeld van christelijke naastenliefde en een verzetsstrijder die stierf aan de galg in een concentratiekamp.

Met de biografie van die deze heren in het achterhoofd – en dat zijn dan nog slechts drie heiligen in een reeks van duizenden – wordt de oproep van Petrus om een heilig leven te leiden een zware opdracht, niet? Onbegonnen werk! Hoe zou ik, in al mijn armtierigheid, in hemelsnaam heilig kunnen worden? Ik reik nog niet tot aan de enkels van Bonhoeffer of Augustinus!

'Streven naar heiligheid is bedoeld voor wie de neiging heeft om 's avonds een zak chips leeg te eten voor de tv'

Een net verschenen boekje van de Nederlandse katholieke auteur Paul Graas biedt hoop. Om de een of andere reden voelde ik me aangesproken door de titel: [Heiligheid voor losers](#). Heiligen zijn geen supermensen, geen perfecte mannen en vrouwen, schrijft Graas. Nee, streven naar heiligheid is bedoeld voor wie de neiging heeft om 's avonds een zak chips leeg te eten voor de tv. Voor wie uren zoekmaakt op YouTube met grappige dierenfilmpjes. Voor wie niets onthoudt van de homilie omdat hij tijdens de zondagmis gebiologeerd zit te kijken naar het kapsel van de dame vóór hem. Kortom, gewone mensen zoals jij en ik.

In zijn boek neemt Graas de lezer aan de hand op een tocht naar heiligheid. Een weg die, zoals hij zelf zegt, niet bedoeld is voor een geestelijke elite, 'maar voor alle zondaars van goede wil'. Op mijn lijf geschreven, dus ... en ongetwijfeld ook op het jouwe.

Je moet het boekje zelf lezen, maar één manier om heilig te worden maakt nu al enkele dagen in mijn hoofd: 'Maak van jouw dag een eucharistisch offer.' Concreet betekent dit 'dat je actief deelneemt aan het plan van God om de mensheid te redden'. Toen ik dat zinnetje las, brak het zweet me spontaan uit. Alweer zo'n loodzware opdracht! Of toch niet?

God verwacht van ons geen grootse dingen. Hij rekent niet op spectaculaire acties van mijn kant. Het enige wat Hij vraagt, is dat ik mijn dagelijkse bezigheden, hoe onbenullig ze ook lijken, opdraag aan Jezus. Bij al wat ik doe, moet ik me afvragen: doe ik dit uit liefde voor Hem? En dat kan heel concrete vormen aannemen, zegt Graas. Hij geeft een voorbeeld dat – alweer – op mijn lijf geschreven is.

'Je voert een discussie met een vriend over een onderwerp waar jullie sterk van mening over verschillen. Je kunt vooral proberen om gelijk te krijgen of de moeite doen om echt naar hem te luisteren en vragen te stellen over zijn standpunt, zodat je het beter kunt begrijpen.'

Ik neem me voor niet te wachten tot de advent om deze raad toe te passen. En jij?

Hoopvolle groeten Glenn van het Mariaal Centrum